Divendres 10 d'Abril de 2026:

Ens vam trobar a l'antic camp de futbol que hi ha al costat de les piscines municipals d'Isona, on vam fer nit. I mentre anàven arribant tots, la majoria vam anar a prendre alguna cosa, aprofitant el bon temps que va fer, a la terrassa del "xiringuitu" que hi ha.

Isona i Conca Dellà és un municipi de la comarca del Pallars Jussà, amb capital a Isona. Tal com és ara, és fruit de l'agrupació per decret del 12 de setembre del 1970, dels antics municipis de Benavent de Tremp, Conques, Figuerola d'Orcau, Isona, Orcau i Sant Romà d'Abella, que així ho acordaren aquell mateix any. En un primer moment, el nom aprovat per al nou municipi fou, simplement Conca d'Allà, però fou immediatament corregit per Isona i Conca d'Allà, que després passà a Isona i Conca Dellà, que és la forma més correcta. Està situat a l'extrem de llevant de la comarca. A causa de l'extensió i complexitat d'aquest municipi, és l'únic de la comarca que no formava agrupació municipal amb cap altre.

Dissabte 11 d'Abril de 2026:

Pel matí ens vam trobar a 2/4 de deu (9:30 h) per fer una visita al poble d'Isona acompanyats per l'historiador en Robert que treballa a l'ajuntament d'Isona i Conca Dallà i que va ser molt interessant i ens va explicar la reconstrucció del poble per part de "Regiones Devastadas" després de la Guerra Civil Espanyola. Un cop acabada la visita vam anar a fer una excursió fins al jaciment paleontològic d'icnites de La Posa, és el jaciment més conegut de la Conca Dellà i ha estat adaptat per a la visita. Consisteix en una enorme superfície corresponent al sostre d'un estrat de gres de la Formació Gresos d'Areny on es conserven centenars de depressions d'una mida màxima d'uns 50 centímetres fetes per rajades aproximadament fa 70 milions d'anys. Després vam continuarem fins a l'ermita de la Mare de Déu de la Posa i les trinxeres del front republicà de La Posa, un conjunt d'estructures militars, búnquers, trinxeres, fortificacions..., testimonis de les vivències de la guerra civil i de les lluites, entre la primavera del 1938 i el començament del 1939. L'excursió va ser d'uns dotze quilòmetres i uns 250 metres de desnivell positiu. De tornada, per anar més tranquils, al tornar a passar per l'ermita de la Posa, vam parar a dinar l'entrepà o el taper que cadascú portàvem.

L'excursió que vam fer al Wikiloc és aquesta:
https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/isona-ermita-de-la-posa-isona-251741383

Acabada l'excursió, ens vam desplaçar amb les autocaravanes a l'àrea d'autocaravanes de Figuerola d'Orcau. En aquest lloc vam pernoctar la nit del dissabte.

La vila de Figuerola d'Orcau és dalt d'un turonet, a 552 m. alt., i forma un nucli clos per les mateixes cases, entre les quals s'obrien cinc portals que donaven -i encara donen- accés a l'interior del recinte. Tres d'ells, segons la tradició, són els originals: el del Marquesó, el de la Font i el de Marisans. Roman encara en la memòria dels més grans de la vila l'època en què de nit es tancaven els portals per tal que ningú pogués entrar-hi. Tant el clos de la vila, com els portals i el traçat dels carrers ens remeten sense cap mena de dubte a una vila medieval.

Un cop aparcats vam poder fer el cafè mentre feiem el *Primer campionat ACA de Kubb* (es un joc de bitlles biking). Va tenir una bona participació i vam riure força.

Després ens vam trobar a les 20:30 h davant de les autocaravanes per anar a sopar al restaurant La Barbacoa. Acabat el sopar ja vam anar a descansar fins l'endemà

Diumenge 12 d'Abril de 2026:

Pel matí ens vam trobar a les 9:45 h per fer una visita guiada amb en Constantí, tinent d'alcalde de l'ajuntament d'Isona i Conca Dallà. Ens va fer una interessant visita on vam poder veure un parell de túnels subterranis que es conserven al poble i que s'accedeix des del celler d'unes cases. També vam poder visitar l'església de Santa Maria de Figuerola d'Orcau i l'església de la Verge del Prat. Després d'explicar-nos moltes interessants anècdotes referents al poble, també vam poder visitar el seu forn de pa de llenya on va treballar fins fa pocs anys.

Finalment vam fer un vermut sota els tendals de les autocaravanes, perquè estava plovent, vam dinar cadascú a la seva autocaravana, els que encara tenien gana, i vam fer el cafè tots plegats, i per acabar vam donar per finalitzada la sortida i ens vam acomiadar fins el proper mes de maig.